

der, idet der nemlig om Søby og Gaabense ophystes adskillige Momenter, der viste, at Forretningernes Omfang og Besvarlighed paa disse Stationer var ligesaa stor som paa flere andre Stationer, hvor Postexpediteurerne ere tillagte en Gage af 400 Rbd.; og, da nu den høitærede Finanzminister billigede hvad Udvalget i denne Henseende havde yttret, har man trøet at burde stille Forslag i saa Henseende. — Forfaavidt et enkelt Medlem af Udvalget har stillet et særligt Forslag til §§ 2 og 4, da troer jeg, at Udvalget i sin Betænkning har imødegaaet det saa tilstrækkeligt, at jeg ikke fortiden behøver at gaae videre ind derpaa.

Dirck: Den ærede Ordfører yttrede, at det af mig stillede Minoritetsvotum var allerede saaledes imødegaaet, at han ikke behøvede videre at omtale det. Jeg troer imidlertid ikke, at det, der er passeret i denne Sag, har været af den Besskaffenhed, at det i fjerneste Henseende kunde virke derhen, at man skulde ansee det Princip for feilagtigt, som jeg consequent har villet have fulgt, og som ogsaa den høitærede Finanzminister vilde gaae ind paa ad en anden Vej, som jeg rigtignok hellere vilde ønske maatte blive foretrukket, nemlig, at Postfuldmægtige, Postskrivere og Postbudde ligeledes bleve fast ansatte i de større Byer udenfor Kjøbenhavn. Naar den ærede Majoritet af Udvalget har anført til Styrke for sin Paa-stand, at der dog var Noget, der talte for Kjøbenhavn mere end for de andre Byer udenfor Kjøbenhavn, skal jeg dog tillade mig at bemærke — idetmindste staaer det saaledes for mig — at netop de Grunde, den i saa Henseende har anført, kunne, naar de anvendes paa det af mig stillede Forslag, tale til Fordeel for dette. Jeg troer ikke, det kan være vanskeligere for Postmestrene udenfor Kjøbenhavn, naar de modtage Fuldmægtige, der ere udnævnte af Regjeringen, at bestyre deres Embeder, end for Postmestrene her i Byen. Det er sagt af Majoriteten i dens Betænkning, at det vilde bevirke et Misforhold, naar Postmestrene udenfor Kjøbenhavn ikke selv kunde

vælge deres Fuldmægtige, at det let kunde give Anledning til, hvis Postmestrene forsømte at gjøre deres Pligt, at de da kunde undskyldes sig med, at det beroede paa deres Fuldmægtige, at de ikke vilde gjøre, hvad der blev dem paalagt af Postmesteren, og at derfor Embederne bleve negligerede. Men jeg troer slet ikke, at Stigt vil indtræde, naar Postmesteren er, hvad han skal være, og jeg troer at turde udtale, at vi i hele Landet have dygtige Postmestere — og han vil da nok vide at henvende sig til høiere Vedkommende og see at faae rettet derpaa, hvis han skulde faae en Fuldmægtig, der var mindre dygtig, eller muligen kunde finde paa ikke at gjøre, hvad Pligt var. Jeg troer saaledes ikke, at der deri kan være Noget til Hinder for, at ogsaa Postfuldmægtige udenfor Kjøbenhavn blive fast ansatte og udnævnte af Regjeringen. Med Hensyn til Afstedigelsen, da maa denne jo ligesaa let kunne gaae for sig udenfor Kjøbenhavn som i Kjøbenhavn, naar Administrationen finder, at der er virkelig Grund til Klage over vedkommende underordnede Betjente. Men jeg kan, som sagt, i det, Majoriteten har anført, slet ikke finde Noget, der i fjerneste Henseende kan rokke mig i den faste Ansættelse; jeg har om disse Forhold. Den ærede Finanzminister erklærede her under Sagens første Behandling, at, hvis et saadant Princip blev gjort gjældende i dette Lovforslag, saa maatte man ogsaa følge det ind i andre Lovforslag, og han nævnte saaledes, at man havde ikke fulgt det med Hensyn til Amtstuefuldmægtige i Loven om Amtsforsvalternes Lønning, og heller ikke i Loven om Soldvæsenets Lønning; men netop i Loven om Soldvæsenets Lønning forekom det Tilfælde, som jeg her har tilladt mig at udhæve. Det var nemlig saaledes, at de saakaldte Soldassistentter, eller egentlig Soldbetjente, som vare ansatte i Kjøbenhavn, og hvis Antal, om jeg ikke hukker feil, var 100, vare bedre lønede end den øvrige Deel i Provindserne, og ogsaa vare pensionsberettigede, hvormod de i Provindserne ansatte Soldbetjente ikke vare saa godt lønede, ei heller pensionsberettigede.